

Ni l'increment de les llicències federatives ni els èxits aconseguits per les dones en els últims anys han evitat que l'esport femení continuï sota una situació de desavantatge respecte del masculí, tal com denuncien directives i esportistes, malgrat la discriminació positiva que s'impulsa des de les institucions.

IGUALTAT DE GÈNERE REPORTATGE

L'increment de llicències no frena la discriminació de l'esport femení

Les esportistes es queixen que el seu esforç no es valora i els clubs, de falta de suport

JOSÉ CARLOS MONGE

LLEIDA | Les reaccions en contra que va provocar la designació d'una dona, Gala León, com a capitana de la Copa Davis de tennis, quan ningú qüestiona que un home sigui el capità de l'equip de la Copa Federació, són tan sols una mostra que l'esport femení ha de recórrer encara un llarg camí en el terreny de la igualtat. Ho demostra també el fet que la final del Mundial femení, entre Espanya i Estats Units, amb una medalla de plata històrica, omplís menys minuts de ràdio i televisió i pàgines de diaris que la masculina, que no es va arribar a jugar. Els èxits de Mireia Belmonte o la selecció de waterpolo, plena de catalanes, tindrien una major consideració si els seus protagonistes fossin homes. En els Jocs de Londres del 2012, únicament

DISCRIMINACIÓ POSITIVA

Generalitat i CSD utilitzaran les subvencions per afavorir federacions i clubs amb més fèmines

el 40 per cent de l'equip espanyol eren dones i van guanyar 11 de les 17 medalles. En resultats, sí que estan per sobre.

Malgrat que, almenys a Catalunya, hi ha més fitxes federatives que mai, l'esport femení continua discriminat, tal com denuncien practicants i dirigents. Poca presència a la televisió, pavellons semibuïts, esportistes amb dedicació professional però que no cobren i problemes dels pocs clubs que es dediquen a l'esport femení per trobar ajudes són habituals, malgrat la discriminació positiva per la qual aposten les institucions.

Segons les dades més recents de la Secretaria General d'Esports, el 2013 hi havia a Catalunya 605.084 llicències federatives, de les quals únicament el 22,8 per cent corresponien a dones. És la xifra més elevada de la història. L'any anterior eren 130.773 dones a tot Catalunya i, el 2006, 115.118. Curiosament, no ho tenen distribuït per comarques.

El delegat de la SGE, Josep Ramon Solsona, assegura que a Lleida "la proporció és similar. Hi ha un creixement sostingut però cal treballar perquè la presència femenina, tant en es-

ITMAR FABREGAT

Les jugadores de l'equip sènior del CB Lleida, únic club de Lleida ciutat dedicat exclusivament al bàsquet femení.

LES DADES

180

DONES DIRECTIVES

Segons dades de la Generalitat, només el 20% dels càrrecs directius a les federacions catalanes són dones. La resta, 725, són homes.

137.952

LLICÈNCIES FEMENINES

De les 605.084 llicències federatives que hi havia el 2013 a Catalunya, el 22,8% eren femenines. El 77,2% eren masculines (467.132).

2.280

JUGADORES DE BÀSQUET

El bàsquet és un dels esports amb major presència de noies a Lleida. De les 6.930 fitxes, corresponen a dones el 32%.

MAGDALENA ALTISENT

L'Associació Lleidatana d'Handbol és un club que treballa exclusivament l'esport femení.

Equipaments polèmics, una altra forma de discriminació

■ Cal vestir les esportistes femenines amb roba sexi per atraure públic? Aquesta pregunta estúpida se l'han plantejat seriosament no pocs dirigents, que volen veure en el vòlei platja un exemple a seguir. Ho va fer la FIBA el 2011, quan va imposar roba ajustada i amenaça de multa de 500 euros a qui no ho seguís, es va intentar l'estiu passat amb l'handbol platja i fins i tot Joseph Blatter, president de la FIFA, va arribar a proposar-ho.

"Això passa perquè la majoria dels dirigents són homes. Prenen decisions sense consultar les esportistes", lamenta Anna Fillat. "És lamentable. Igual hem de jugar en calces", apunta Laia Ballesteró.